

LEKTORI JELENTÉS

Mándy Iván: A huszonharmadik [sic!] utca

Ezt a kéziratot szerzője közvetlenül hozzám hozta, én igazítottam útba, hogy nyújtsa be a Franklinnak. Biztosan meg is tette.

Mándy tehetséges fiatal író, különböző folyóiratokban és lapokban jó novelláit olvastam. Annak idején emlékezetem szerint a *Tükör*ben is jelent meg novellája. Ez a kézírata is félreismerhetetlenül magán viseli az írói tehetség bélyegét. Mándy jól tud írni, előadásmódjában van szín, és a képei sokszor frappánsul újszerűen hatnak. Úgy látszik, a fiatal szerző sajátos látásmódjából folyik, hogy a regény cselekménye fölött mintha valami állandó köd lebegne. Az alakok állandó félhomályban mozognak, nemigen látjuk az arcvonásaikat, és nem kapunk pontos képet egymáshoz való viszonyukról. Csupa bizonytalan helyzetű és bizonytalan sorsú emberek, maguk sem tudják, hova mennek és hova akarnak eljutni. Nem éppen züllöttek, de többé-kevésbé közel vannak a züllöttséghez. Attól tartok, hogy a közönségbeli olvasók kissé nehéz feladatnak fogják találni a könyv elolvasását.

Normális körülmények között szívesen pártolnám kiadását, de kételyeim vannak az iránt, hogy a Franklin és általában a könyvkiadás mai állapotában lehet-e kísérletezni egy, a nagyközönség előtt ismeretlen fiatal íróval, akinek művében kevés a biztosíték arra, hogy népszerűvé váljék.

Nem vagyok eléggé tájékozva a mai viszonyokról, és így nem tudok egész határozottan állást foglalni ebben az ügyben. Hogy kételyeimet kifejezzem, azt lelkiismereti kérdésnek tekintem.

Schöpflin Aladár

(Schöpflin Aladár lektori jelentése Vargha Kálmán hagyatékában maradt fenn. Ez a jelentés tulajdonképpen ajánlás, amelyet Mándy Iván kérésére írt A HUSZONEGYEDIK UTCA című regényéről a Franklinnak Schöpflin Aladár, ahol ő korábban vezető lektor volt, s a Franklin Társulat gondozásában megjelentetett képes szépirodalmi és ismeretterjesztő folyóirat, a Tükör szerkesztőjeként annak idején felfigyelt a pályakezdő Mándy Iván tehetségére, s közölte is novelláit. A magyar kritika feltétlen tekintélyű great old manje feltehetően 1948-ban írta ezt a keltezés nélküli pár sort, súlyos betegen már, a kézirat címét is eltévesztve. Csak a lényegben: Mándy Iván írói karakterének a jellemzésében és várható írói sorsának a megjövendölésében nem tévedett. – D. M.)